

WYROK

Warszawa, dnia 17 kwietnia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Katarzyna Odrzywolska

Protokolant: Krzysztof Chmielewski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2026 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 2 marca 2026 r. przez wykonawcę Impel Facility Services Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego, którym jest: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Bydgoszczy

orzeka:

1. oddala odwołanie;

2. kosztami postępowania obciąża odwołującego: wykonawcę Impel Facility Services

Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, i:

2.1. zalicza na poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania;

2.2. zasądza od odwołującego na rzecz zamawiającego Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Bydgoszczy kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą uzasadnione koszty strony poniesione tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga

za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie

- Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:.....

Uzasadnienie

Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Bydgoszczy (dalej „zamawiający”) prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1320 ze zm.) - dalej „ustawa Pzp” pn. „Usługi w zakresie utrzymania czystości w obiektach administrowanych przez GDDKiA Oddział w Bydgoszczy z podziałem na 6 części”; nr postępowania: OBY.D-3.2421.17.2025 (dalej „postępowanie” lub „zamówienie”).

Wartość szacunkowa zamówienia przekracza kwoty progów unijnych, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy Pzp.

Ogłoszenie o zamówieniu opublikowane zostało w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 3 listopada 2025 r., numer publikacji ogłoszenia: 724281-2025, numer wydania: Dz.U. S: 211/2025.

W dniu 2 marca 2026 r. wykonawca Impel Facility Services Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu (dalej „odwołujący” lub „Impel”) wniósł odwołanie wobec czynności i zaniechań zamawiającego w postępowaniu, polegających na: unieważnieniu postępowania w zakresie Części 2: Rejon w Bydgoszczy oraz Części 4: Rejon w Świeciu, odrzuceniu oferty odwołującego jako złożonej przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu z postępowania oraz ustaleniu, że wobec odwołującego trwa okres wykluczenia w związku ze zdarzeniami mającymi miejsce w innym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie następujących przepisów ustawy Pzp:

1) art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy Pzp w zw. z art. 111 pkt 6) ustawy Pzp w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1) i 3) ustawy Pzp poprzez niezasadne odrzucenie oferty odwołującego na skutek przyjęcia przez zamawiającego, że wobec odwołującego trwa okres wykluczenia w rozumieniu art. 111 pkt 6 ustawy Pzp w odniesieniu do przesłanki wykluczenia z postępowania, o której mowa w art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp w związku z wykluczeniem Impel przez zamawiającego - Miasto Stołeczne Warszawa, w imieniu i na rzecz, którego działał Zarząd Transportu Miejskiego w Warszawie z postępowania pn.: „Ochrona osób i mienia w lokalnym transporcie zbiorowym” (dalej „postępowanie ZTM”), podczas gdy zamawiający nie miał

wystarczających podstaw do dokonania takiego ustalenia wobec faktu, że:

(i)czynność wykluczenia dokonana w postępowaniu ZTM nie ma charakteru prawomocnego (skutecznego) i jest kwestionowana przez Impel, który (jako członek konsorcjum wspólnie z dwoma innymi podmiotami) wniósł w dniu 29 grudnia 2025 r. skargę do Sądu Zamówień Publicznych na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 25 listopada 2025 r., sygn. akt KIO 4375/25 oddalający odwołanie od tej czynności (która jeszcze nie została rozpoznana), a co za tym idzie - z uwagi na zawisłość sprawy przed Sądem Zamówień Publicznych w zakresie legalności ww. czynności wykluczenia z postępowania ZTM wspomniana czynność w chwili obecnej nie może samoistnie stanowić podstawy wykluczenia w postępowaniu, gdyż w przeciwnym razie doszłoby do ograniczenia prawa wykonawcy do sądu poprzez uniemożliwienie, bądź co najmniej skrajne utrudnienie kwestionowania czynności wykluczenia Impel

z postępowania przez innego zamawiającego, co pozostawałoby w sprzeczności

z zasadami uczciwej konkurencji i proporcjonalności,

(ii)jednocześnie przy założeniu, że uniknięcie wykluczenia z postępowania jest możliwe poprzez wdrożenie procedury „samooczyszczenia”, do przeprowadzenia której odwołujący został wezwany, działanie zamawiającego polegające na uznaniu,

że wobec odwołującego zachodzą przesłanki wykluczenia zmuszałoby Impel

do podjęcia i wdrożenia działań naprawczych (wymienionych w art. 110 ust. 2 ustawy Pzp), gdy tymczasem w związku z trwaniem zawisłego przed Sądem Zamówień Publicznych sporu, co do zasadności wykluczenia z postępowania ZTM, wdrażanie takich działań byłoby zdecydowanie przedwczesne i wręcz pozorne, a przez to nieuzasadnione;

a w konsekwencji również

2)art. 255 pkt 2 ustawy Pzp poprzez niezasadne unieważnienie postępowania w zakresie Części 2: Rejon w Bydgoszczy oraz Części 4: Rejon w Świeciu w związku z rzekomym zaistnieniem sytuacji, w której wszystkie oferty miały (zdaniem zamawiającego) podlegać odrzuceniu, podczas gdy brak było podstaw do uznania oferty odwołującego za podlegającą odrzuceniu;

ewentualnie, wyłącznie na wypadek nieuwzględnienia zarzutów nr (1) i (2):

3)art. 128 ust. 4 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1) i 3) ustawy Pzp poprzez zaniechanie wystosowania do odwołującego wezwania do wyjaśnień dotyczących przedłożonego wraz z Jednolitym Europejskim Dokumentem Zamówienia (dalej „JEDZ”), składanym wraz

z ofertą z dnia 19 grudnia 2025 r. (data na podpisie elektronicznym), wyjaśnieniem

do JEDZ w zakresie podstaw wykluczenia z postępowania, wskazanych przez zamawiającego i co najmniej przedwczesne podjęcie decyzji o wezwaniu odwołującego do czynności, o których mowa w art. 110 ust. 2 ustawy Pzp oraz następnie o wykluczeniu odwołującego z postępowania, w sytuacji, w której zamawiający miał wątpliwości, co do okoliczności związanych z wykluczeniem Impel w postępowaniu ZTM, a także

co do postępowania odwoławczego i skargowego, zainicjowanych w związku

z czynnościami podjętymi w postępowaniu ZTM i zamiast podjąć próbę ich wyjaśnienia, zdecydował się na zastosowanie dalej idącego środka, jakim jest wezwanie

do przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 110 ust. 2 ustawy Pzp oraz

w dalszej kolejności (po nieprzeprowadzeniu przez Impel „samooczyszczenia”) wykluczeniu odwołującego z postępowania i odrzuceniu jego oferty, co stanowi działanie nieproporcjonalne oraz naruszające zasadę uczciwej konkurencji.

Zarzucając powyższe odwołujący wnosil o rozpatrzenie i uwzględnienie odwołania oraz nakazanie zamawiającemu:

1)unieważnienia czynności unieważnienia postępowania w zakresie Części 2: Rejon w Bydgoszczy oraz Części 4: Rejon w Świeciu;

2)uznania, że względem odwołującego nie zmaterializowały się podstawy wykluczenia

z postępowania w związku z czynnością wykluczenia Impel, podjętą przez innego zamawiającego w postępowaniu ZTM;

3)kontynuowania czynności badania i oceny oferty odwołującego oraz wyboru jego oferty jako najkorzystniejszej w zakresie Części 2: Rejon w Bydgoszczy oraz Części 4: Rejon w Świeciu;

ewentualnie:

4)wezwania odwołującego do wyjaśnień dotyczących treści podpisanego w dniu 19 grudnia 2025 r. wyjaśnienia do JEDZ w zakresie podstaw wykluczenia z postępowania wskazanych przez zamawiającego (plik: „Oświadczenie do JEDZ.pdf”) w zakresie szczegółowych okoliczności wykluczenia Impel w postępowaniu ZTM oraz przebiegu postępowania odwoławczego w sprawie sygn. akt KIO 4375/25 i postępowania skargowego zainicjowanego skargą

na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej w ww. sprawie.

Odwołujący w następujący sposób uzasadniał, że ma interes we wniesieniu odwołania. Odwołujący jest wykonawcą, który złożył swoją ofertę w postępowaniu. Zamawiający odrzucił jego ofertę jako złożoną przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu z postępowania oraz unieważnił postępowanie w zakresie Części 2: Rejon w Bydgoszczy oraz Części 4: Rejon

w Świeciu. Gdyby jednak zamawiający przeprowadził czynności w postępowaniu zgodnie z przepisami Pzp i prawidłowo ocenił stan faktyczny i prawny, to doszedłby do wniosku, że wobec odwołującego nie zachodzą przesłanki wykluczenia z postępowania, a w konsekwencji nie doszłoby do odrzucenia oferty odwołującego i miałby on realne szanse na uzyskanie zamówienia.

Z informacji z otwarcia ofert w postępowaniu wynika, że odwołujący jest jedynym wykonawcą, który złożył ofertę w zakresie części zamówienia nr 2 i 4. Do dokonania wyboru oferty Impel jako najkorzystniejszej w postępowaniu, w zakresie ww. części zamówienia wystarczy zatem, żeby oferta ta nie została odrzucona. Tym samym szkoda, jaką poniesie odwołujący w razie utrzymania w mocy czynności zamawiającego, polega na utracie możliwości uzyskania zamówienia, a w konsekwencji - utracie zysku i doświadczenia, jakie odwołujący uzyskalby w związku z wykonywaniem zamówienia.

Izba stwierdziła, że odwołujący wykazał swój interes we wniesieniu odwołania, przychylając się do stanowiska zaprezentowanego w odwołaniu.

W uzasadnieniu odwołania została przedstawiona przez odwołującego argumentacja dla podniesionych zarzutów.

Zamawiający w piśmie z 26 marca 2025 r. - Odpowiedź na odwołanie, wniósł o oddalenie w całości odwołania, uznając zarzuty za niezasadne i zaprezentował argumentację w zakresie podnoszonych zarzutów.

Wobec podtrzymania zarzutów przez odwołującego, Izba rozpoznała odwołanie, kierując sprawę na rozprawę.

Krajowa Izba Odwoławcza, po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowej sprawie, na podstawie zebranego materiału dowodowego, po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, przesłaną przez zamawiającego w formie elektronicznej, po zapoznaniu się z treścią odwołania, a także po wysłuchaniu stanowisk stron, złożonych ustnie do protokołu w toku rozprawy ustaliła i zważyła, co następuje

Izba ustaliła, że nie zaszła żadna z przesłanek, o których stanowi art. 528 ustawy Pzp, skutkujących odrzuceniem odwołania.

Izba dokonała również badania spełnienia przez odwołującego przesłanek określonych w art. 505 ustawy Pzp, to jest kwestii posiadania przez niego legitymacji do wniesienia odwołania uznając, że ma on interes we wniesieniu odwołania.

Izba dopuściła dowód z dokumentacji postępowania, przesłanej przez zamawiającego do akt sprawy.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła, co następuje

Zamawiający prowadzi postępowanie, którego przedmiotem są usługi w zakresie utrzymania czystości w obiektach administrowanych przez GDDKiA Oddział w Bydgoszczy z podziałem na 6 części.

Izba, w zakresie mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy ustaliła, że w Tomie I Instrukcja dla Wykonawców (dalej „IDW”) Specyfikacji Warunków Zamówienia (dalej „SWZ”) zamawiający w pkt. 9.2. pkt 10) IDW przewidział stosowanie m.in. fakultatywnej przesłanki wykluczenia, o której mowa w art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, dotyczącej przypadków wprowadzenia zamawiającego w błąd w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa.

Jednocześnie ustalono, że termin składania ofert w postępowaniu upłynął w dniu 22 grudnia 2025 r. Zgodnie z informacją z otwarcia ofert swoją ofertę w zakresie części nr 2 i nr 4 złożył wyłącznie odwołujący. Wraz z ofertą przedłożył formularz JEDZ, w którym w Części III: Podstawy wykluczenia C: Podstawy związane z niewypłacalnością, konfliktem interesów lub wykroczeniami zawodowymi dokumentu JEDZ, w punkcie: winien wprowadzenia w błąd, zatajenia informacji lub niemożności przedstawienia wymaganych dokumentów

lub uzyskania poufnych informacji na temat przedmiotu postępowania na pytanie:

Czy wykonawca znalazł się w jednej z poniższych sytuacji:

- a) był winny poważnego wprowadzenia w błąd przy dostarczaniu informacji wymaganych do weryfikacji braku podstaw wykluczenia lub do weryfikacji spełnienia kryteriów kwalifikacji;
- b) zataił te informacje;
- c) nie był w stanie niezwłocznie przedstawić dokumentów potwierdzających wymaganych przez instytucję zamawiającą

lub podmiot zamawiający; oraz

d) przedsięwziął kroki, aby w bezprawny sposób wpłynąć na proces podejmowania decyzji przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający, pozyskać informacje poufne, które mogą dać mu nienależną przewagę w postępowaniu o udzielenie zamówienia, lub wskutek zaniedbania przedstawić wprowadzające w błąd informacje, które mogą mieć istotny wpływ na decyzje w sprawie wykluczenia, kwalifikacji lub udzielenia zamówienia ?

zaznaczył odpowiedź: „TAK”.

Jednocześnie Impel do złożonego formularza JEDZ załączył plik o nazwie „Oświadczenie do JEDZ”, w którym wyjaśnił, że: w innym postępowaniu pn. „Ochrona osób i mienia w lokalnym transporcie zbiorowym”, prowadzonym przez Zarząd Transportu Miejskiego w Warszawie jego oferta została odrzucona z uwagi na ziszczenie się względem niego przesłanek wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp, związanych z brakiem przedstawienia w dokumencie JEDZ informacji o rozwiązanej przez wykonawcę przed czasem umowie z Siecią Badawczą Łukasiewicz - Instytutem Lotnictwa oraz o nałożonych na niego karach umownych. Odwołujący wskazał nadto, że wyrokiem z dnia 25 listopada 2025 r. (sygn. akt KIO 4375/25) Krajowa Izba Odwoławcza oddaliła jego odwołanie uznając, że ziszczyły się

w stosunku niego przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp.

Wobec treści złożonego w JEDZ oświadczenia zamawiający, pismem z 15 stycznia 2026 r., wezwał odwołującego, na podstawie art. 128 ust. 1 ustawy Pzp do złożenia „samooczyszczenia”, o którym mowa w art. 110 ust. 2 ustawy Pzp.

W odpowiedzi z dnia 22 stycznia 2026 r. odwołujący wskazywał na brak zasadności przeprowadzenia procedury samooczyszczenia, o której mowa w art. 110 ust. 2 ustawy Pzp. Dowodził bowiem, że nie ziszczyły się wobec niego przesłanki ustawowe obligujące go do przeprowadzenia przedmiotowej procedury.

Wskazywał wprawdzie, że w ramach złożonego formularza JEDZ był zobowiązany do udzielenia odpowiedzi na pytanie dotyczące przypadków wprowadzenia zamawiającego w błąd w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa, na które zmuszony był udzielić odpowiedzi z uwagi na okoliczność przewidziana przez zamawiającego w treści IDW fakultatywnej przesłanki wykluczenia z postępowania, tym niemniej udzielenie odpowiedzi twierdzącej,

a w ślad za nią, opisanie okoliczności mających miejsce w jednym w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego (prowadzonym przez Sieć Badawczą Łukasiewicz) było wyłącznie konsekwencją troski wykonawcy o przedstawienie zamawiającemu przejrzystej oraz kompleksowej informacji na temat okoliczności związanych z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy Pzp.

Wykonawca wyszedł bowiem z założenia, że skoro miała miejsce sytuacja, w której został wykluczony z postępowania właśnie na tych podstawach, to chociaż wyrok w tym zakresie jest nieprawomocny, a wykonawca podjął działania zmierzające do jego zmiany, zasadnym jest zachowanie pełnej transparentności i poinformowania zamawiającego o tym fakcie. Z tego też powodu, przed podaniem szczegółów dotyczących postępowania prowadzonego przez Sieć Badawczą Łukasiewicz, zaznaczono odpowiedź „TAK”. Odpowiedź ta winna być jednak czytana przez instytucję zamawiającą przez pryzmat całego (kompleksowego) oświadczenia wykonawcy (a więc wraz z treścią zawartą w części opisowej). Korzystając ze środka ochrony prawnej (skarga do Sądu Zamówień Publicznych) wykonawca nie tylko dał wyraz swojej intencji procesowej (którą jest wykazanie, że został wykluczony niesłusznie), ale też utrzymuje stan nieprawomocności orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej.

Stwierdził, że celem oświadczenia złożonego w JEDZ jest jedynie poinformowanie zamawiającego, że dana sytuacja miała miejsce, wykonawca podjął działania zmierzające do zmiany wyroku w sprawie KIO 4375/25 (a zaznaczenie odpowiedzi „TAK” w JEDZ jest konsekwencją konieczności wyboru pomiędzy dwoma opcjami („TAK” lub „NIE”), przy czym, skoro jeden z zamawiających stwierdził, że doszło do wprowadzenia go w błąd, to wykonawca uznał, że bliższe prawdy jest zaznaczenie odpowiedzi „TAK”). W żadnym wypadku nie oznacza to jednak ziszczenia się w stosunku do wykonawcy przesłanek wykluczenia z postępowania (czemu wykonawca dał wyraz wnosząc skargę do Sądu Zamówień Publicznych), a tym samym nie ziszczyła się konieczność przeprowadzenia i wdrożenia procedury samooczyszczenia.

Zadeklarował, że jeśli zamawiający zechce uzyskać dalsze informacje na temat wniesionej skargi, wykonawca pozostaje do pełnej dyspozycji zamawiającego.

Konsekwentnie podkreślał przy tym brak ziszczenia się w stosunku do niego podstaw wykluczenia z postępowania. Takie działanie jest poparte orzecznictwem Izby, w świetle którego do momentu wydania prawomocnego wyroku przez Sąd Okręgowy - Sąd Zamówień Publicznych nie podlega on wykluczeniu z rynku zamówień publicznych (nie zachodzą więc wobec niego przesłanki wykluczenia uregulowane w art. 108 i 109 ustawy Pzp). Zgodnie z art. 111 pkt 6 ustawy Pzp wykluczenie wykonawcy następuje w przypadku, o którym mowa w art. 109 ust. 1 pkt 10, na okres roku

od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia. Przy tym wskazywał na orzecznictwo Izby, w którym wskazuje się, że przez zdarzenie będące podstawą wykluczenia należy rozumieć „skuteczne” wykluczenie dokonane przez zamawiającego publicznego w danym postępowaniu o udzielenie zamówienia.

W konsekwencji twierdził, że informacja przekazana w treści JEDZ miała na celu wyłącznie zachowanie pełnej transparentności przez wykonawcę, a tym samym podwyższonego miernika staranności (celem uniknięcia powtórzenia sytuacji jak ta, opisana w treści oświadczenia JEDZ). Niemniej w stosunku do wykonawcy nie została spełniona obecnie żadna z przesłanek, która winna skutkować wykluczeniem go z postępowania, a tym samym odrzuceniem złożonej przez niego oferty.

Odwolujący nie przedstawił, na wezwanie zamawiającego, żadnych wyjaśnień, dokumentów czy też dowodów, które świadczyłyby o podjęciu środków naprawczych w celu wykazania swojej rzetelności.

W konsekwencji zamawiający pismem z 20 lutego 2026 r. poinformował Impel, że jego oferta złożona na część 2 i 4 została odrzucona, jako złożona przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu z postępowania. Wskazał przy tym przepis art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy Pzp w związku z art. 111 pkt 6 ustawy Pzp. Wyjaśnił, że wykonawca Impel podlega wykluczeniu

z postępowania na podstawie art. 111 pkt 6 - w przypadku, o którym mowa w art. 109 ust. 1 pkt 10, na okres roku od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia.

W uzasadnieniu faktycznym wskazał w szczególności: „Zamawiający po analizie dokumentu JEDZ oraz ww. Wyjaśnień stwierdził, że wraz z ofertą Wykonawca nie złożył dokumentu „Samooczyszczenia”. W związku z powyższym w dniu 15.01.2026 r. pismem

nr OBY.D-3.2421.17.11.2025.mf wezwał Wykonawcę Impel Facility Services na podstawie art. 128 ust. 1 ustawy Pzp do złożenia „samooczyszczenia”, o którym mowa w art. 110 ust.2 ustawy.

Wykonawca w odpowiedzi na wezwanie nie złożył dokumentu „samooczyszczenia”, o którym mowa w art. 110 ust.2 ustawy, zamiast tego złożył w dniu 22.01.2026 r. Wyjaśnienia, w których powtórzył informacje podane w złożonych wraz z ofertą dokumencie „Oświadczenie do JEDZ” [...] „celem oświadczenia złożonego w JEDZ jest jedynie poinformowanie Zamawiającego, że dana sytuacja miała miejsce, Wykonawca podjął działania zmierzające

do zmiany wyroku w sprawie KIO 4375/25 (a zaznaczenie odpowiedzi TAK w JEDZ jest konsekwencją konieczności wyboru pomiędzy dwoma opcjami [TAK lub NIE], przy czym, skoro jeden z zamawiających stwierdził, że doszło do wprowadzenia go w błąd, to Wykonawca uznał, że bliższe prawdy jest zaznaczenie odpowiedzi TAK). W żadnym wypadku nie oznacza

to jednak ziszczenia się w stosunku do Wykonawcy przesłanek wykluczenia z Postępowania (czemu Wykonawca dał wyraz wnosząc skargę do Sądu Zamówień Publicznych), a tym samym nie ziszcza się konieczność przeprowadzenia i wdrożenia procedury samooczyszczenia [...]”

W dalszej części wyjaśnień Wykonawca zakwestionował skuteczność jego wykluczenia z postępowania, potwierdzonego przez KIO wyrokiem z dnia 25.11.2025 r. (KIO 4375/25) uzasadniając to faktem złożenia przez niego na ww. Wyrok Skargi do Sądu Okręgowego w Warszawie. Zdaniem Wykonawcy dopiero po ogłoszeniu wyroku Sądu można będzie uznać go za prawomocnie wykluczonego z postępowania.

Na potwierdzenie tej tezy w jednym z zacytowanych wyroków z dnia 26 stycznia 2024 r., sygn. KIO 30/24) Wykonawca napisał „jeśli wykonawca został prawomocnie wykluczony z postępowania o udzielenie zamówienia na jednej z podstaw z art. 109 ust. 1 pkt 7, 8 i 10 p.z.p., będzie on podlegał wykluczeniu z każdego kolejnego postępowania, w którym bierze udział, przez odpowiedni okres wskazany w art. 111 p.z.p. Nie oznacza to jednak,

że przez cały ten okres wykonawca taki ma zakaz startowania w postępowaniach. Swoistym "ratunkiem" dla takiego wykonawcy jest skorzystanie z możliwości, jaką daje art. 110 p.z.p.”

Tym samym Wykonawca potwierdził prawidłowy tok postępowania Zamawiającego, który po analizie dokumentu JEDZ oraz Wyjaśnień złożonych wraz z ofertą wezwał Wykonawcę Impel Facility do złożenia takiego dokumentu z art. 110 ustawy Pzp, jednak w odpowiedzi na to wezwanie Wykonawca „samooczyszczenia” nie złożył.

Podsumowując powyższe wyjaśnienia poparte wyżej zacytowanymi fragmentami orzeczeń KIO Wykonawca Impel Facility stwierdził, że „o wykluczeniu wykonawcy z rynku zamówień publicznych można mówić jedynie w sytuacji, gdy zostanie on prawomocnie wykluczony z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

Z taką sytuacją nie mamy do czynienia w przypadku Impel Facility Services Sp. z o.o. (z uwagi na zakwestionowanie wyroku Izby poprzez złożenie stosownej skargi do Sądu Zamówień Publicznych). W konsekwencji takiego stanu rzeczy nie zachodzą żadne przesłanki, które przemawiałyby za koniecznością przeprowadzenia samooczyszczenia przez Wykonawcę (gdyż procedura ta dotyczy wyłącznie wykonawców prawomocnie wykluczonych

z innego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego).”

Zamawiający po dokładnej analizie złożonych przez Wykonawcę Impel Facility wyjaśnień zważył co następuje: Wykonawca Impel Facility nie skorzystał z „ratunku” i na wezwanie Zamawiającego nie złożył dokumentu „samooczyszczenia”, o którym mowa w art. 110 ust.2 ustawy Pzp.

Zamiast tego złożył wyjaśnienia, w których dowodzi, że jego wykluczenie z postępowania prowadzonego przez Zarząd Transportu Miejskiego w Warszawie na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp pomimo potwierdzenia tego faktu przez Krajową Izbę Odwoławczą w Wyroku KIO 4375/25) z dnia 25.11.2025 r., w którym Izba oddaliła Odwołanie Impel Facility jest nieprawomocne z uwagi na fakt, iż Wykonawca zaskarżył Wyrok do Sądu Okręgowego w Warszawie.

Zamawiający nie może zgodzić się z tezą Wykonawcy o „nieprawomocności” ww. decyzji”.

Na potwierdzenie swojego stanowiska przywołał najnowsze i ugruntowane orzecznictwo KIO m.in. Wyrok KIO dnia 13 października 2025 r. (sygn. akt: KIO 3722/25), w którym Izba stwierdziła, że zgodnie z literalnym brzmieniem art. 111 pkt 5 okres wykluczenia liczony musi być od zaistnienia zdarzenia jako czynu wykonawcy. Przy czym, w odróżnieniu od niektórych innych przestanków niż z art. 109 ust. 1 pkt 8 pzp, zdarzeniem w takim wypadku, nie jest orzeczenie sądu, decyzja organu lub zamawiającego, lecz właśnie konkretne zachowanie podmiotu wykonawcy. W konsekwencji upływ czasu od zdarzenia jest nieprzerwany i nie ma możliwości, jego zawieszenia, na ten bieg okresu wykluczenia nie ma zatem wpływu fakt toczenia się jakiegokolwiek procedury, także związanej z przedmiotem sprawy. Powyższe, jak oceniła Izba ma obiektywne uzasadnienie również w interesie każdego uczestnika postępowania o udzielenie zamówienia, tak wykonawcy, jak i zamawiających.

Kolejne orzeczenie, które przywołał zamawiający - wyrok z dnia 5 marca 2025 r. (sygn. akt: KIO 583/25) również potwierdza ocenę w zakresie interpretacji treści przepisu art. 111 pkt 6 ustawy Pzp. Izba, podobnie jak w poprzednim wyroku wskazała, że przepis ten nie przewiduje konieczności potwierdzenia „zdarzenia” prawomocnym wyrokiem sądu, a po drugie, gdyby uznać tę interpretację za właściwą przepis w zasadzie byłby martwy, bo postępowanie sądowe może toczyć się dłużej niż trwa okres wykluczenia, czyli w tym wypadku - rok. Taki stan rzeczy mógłby być wręcz wykorzystywany przez wykonawców, którzy celowo wnosiliby odwołania, a następnie skargi do sądu tylko po to, by w ten sposób „przeczekać” okres wykluczenia wynikający z art. 111 ustawy Pzp i w praktyce nigdy nie ponieść „kary” wynikającej z tego przepisu, czyli nigdy nie podlegać wykluczeniu na jego podstawie.

W konsekwencji zamawiający, działając na podstawie art. 260 ust. 1 ustawy Pzp, w związku z zaistnieniem przesłanki określonej w art. 255 pkt 2 ustawy Pzp, zawiadomił także Impel o unieważnieniu postępowania w częściach: Część 2: Rejon w Bydgoszczy, Część 4: Rejon w Świeciu, gdyż wszystkie złożone oferty w tych częściach podlegają odrzuceniu.

Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, co następuje

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, stanowiska stron oraz zakres zarzutów podnoszonych w odwołaniu Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie Izba przywołała treść przepisów, które mają znaczenie dla rozpoznania w przedmiotowej sprawie.

Art. 16 ustawy Pzp stanowi, że zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób: (1) zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców; (2) przejrzysty; (3) proporcjonalny.

Zgodnie z art. 226 ust.1 pkt 2 lit. a) zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli została złożona przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu z postępowania.

W myśl art. 111 pkt 6 ustawy Pzp wykluczenie wykonawcy następuje, w przypadku, o którym mowa w art. 109 ust. 1 pkt 10, na okres roku od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia.

Zgodnie z art. 128 ust. 4 ustawy Pzp zamawiający może żądać od wykonawców wyjaśnień dotyczących treści oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1, lub złożonych podmiotowych środków dowodowych lub innych dokumentów lub oświadczeń składanych w postępowaniu.

Z kolei art. 255 pkt 2 ustawy Pzp stanowi, że zamawiający unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli wszystkie złożone wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu albo oferty podlegały odrzuceniu.

Nie jest sporne w niniejszej sprawie, że wykonawca Impel przyznał w oświadczeniu złożonym na formularzu JEDZ, który przedłożył wraz z ofertą, że w jednym z postępowań został wykluczony z postępowania na podstawie 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp. Impel zaznaczył bowiem w Części III - Podstawy wykluczenia C, odpowiedź „TAK” na zadane

pytanie.

Jednocześnie odwołujący do oświadczenia JEDZ załączył plik o nazwie „Oświadczenie do JEDZ”, w którym wyjaśnił okoliczności tego zdarzenia, wskazując, że w innym postępowaniu pn. „Ochrona osób i mienia w lokalnym transporcie zbiorowym”, prowadzonym przez ZTM jego oferta została odrzucona, z uwagi na ziszczenie się względem niego przesłanek wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp, związanych z brakiem przedstawienia w dokumencie JEDZ informacji o rozwiązanej przez wykonawcę przed czasem umowy

z Siecią Badawczą Łukasiewicz - Instytutem Lotnictwa oraz o nałożonych na niego karach umownych. Odwołujący przekazał też informację, że wyrokiem z dnia 25 listopada 2025 r. (sygn. akt KIO 4375/25) Krajowa Izba Odwoławcza oddaliła jego odwołanie, uznając, że ziszczyły się w stosunku niego przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, jednak jak wyjaśnił wyrok ten został przez niego zaskarżony, a skoro tak to nie jest na chwilę obecną prawomocny.

Zamawiający, kierując się złożonym oświadczeniem, stwierdzając jednocześnie, że odwołujący nie złożył wraz z JEDZ dokumentu „Samoooczyszczenia”, wezwał Impel pismem z dnia 15 stycznia 2026 r., na podstawie art. 128 ust. 1 ustawy Pzp do złożenia „samooczyszczenia”, o którym mowa w art. 110 ust. 2 ustawy Pzp. Odwołujący nie skorzystał z tej możliwości, w odpowiedzi na pismo powielił argumentację zaprezentowaną w wyjaśnieniach złożonych wraz z JEDZ. W konsekwencji zamawiający pismem z 20 lutego 2026 r. poinformował odwołującego o odrzuceniu jego oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy Pzp w związku z art. 111 pkt 6 ustawy Pzp wskazując, że odrzuca się ofertę, jeżeli została złożona przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu z postępowania. Wskazał także, że stosownie do art. 111 pkt 6 ustawy Pzp, wykluczenie wykonawcy następuje, w przypadku, o którym mowa w art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, na okres roku od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadza się do oceny czy zamawiający trafnie stwierdził, mając na uwadze oświadczenie złożone przez Impel w treści JEDZ, jak też dodatkowe wyjaśnienia przedłożone przez tego wykonawcę wraz z oświadczeniem złożonym w JEDZ, w którym informował zamawiającego, że trwa aktualnie spór co do zasadności jego wykluczenia w postępowaniu ZTM, że wobec odwołującego trwa okres wykluczenia, o którym mowa w art. 111 pkt 6 ustawy Pzp, czy też wskazywane przez odwołującego okoliczności powinny spowodować uznanie, że bieg tego terminu jeszcze się nie rozpoczął.

Wykonawca Impel, zarówno w toku prowadzonego przez zamawiającego postępowania, jak też w postępowaniu przed Izbą, wielokrotnie powiela twierdzenie, że to właśnie zaskarżenie wyroku KIO uprawniało wykonawcę do nieprzeprowadzenia procedury samooczyszczenia. Z kolei zamawiający nie powinien brać pod uwagę wyłącznie treści złożonego oświadczenia w JEDZ, w którym odwołujący wprowadził potwierdził, że zachodzą wobec niego przesłanki wykluczenia z postępowania, gdyż udzielił odpowiedzi „TAK”

na pytanie dotyczące wprowadzenia zamawiającego w błąd, tym niemniej złożył dodatkowe wyjaśnienia z treści których wynika, dlaczego nie podlega wykluczeniu z postępowaniem

na podstawie przesłanek opisanych w art. 109 ust. 1 pkt. 8 i 10 ustawy Pzp.

Stanowisko Impel, w ocenie Izby, jest niezrozumiałe. Nie można bowiem z jednej strony informować zamawiającego o zaistniałej sytuacji wykluczenia z postępowania w innym z postępowań, a jednocześnie nie przedkładać dokumentów z których wynikałoby,

że w związku z tym zdarzeniem wykonawca przeprowadził procedurę „selfcleaningu”. Wykonawca uznał, dochodząc samodzielnie do takich wniosków, że sam fakt, że oczekuje

na rozstrzygnięcie sporu, co do zasadności wykluczenia go z postępowania prowadzonego przez ZTM, przez Sąd Zamówień Publicznych, uprawnia go do tego, aby od takiej procedury odstąpić, twierdzi bowiem, że taka procedura byłaby przedwczesna i niezasadna. Przy tym odwołujący, będąc wezwanym przez zamawiającego do złożenia „samooczyszczenia” nie kwestionuje samej treści wezwania na drodze środka ochrony prawnej, ale odmawia przeprowadzenia tej procedury, wyjaśniając zamawiającemu z jakich powodów, jego zdaniem, taka procedura byłaby przedwczesna.

Izba z takim stanowiskiem się nie zgadza, zaś działania odwołującego uznaje za nieuprawnione, albowiem nie znajdujące oparcia w treści obowiązujących przepisów ustawy Pzp. W przypadku, z jakim mamy do czynienia w tej sprawie, tj. gdy zachodzą podstawy wykluczenia z postępowania, co wykonawca sam stwierdza składając określonej treści oświadczenie w JEDZ, zobowiązany jest on do złożenia wyjaśnień i udowodnienia, że

w wyniku przeprowadzonej procedury samooczyszczenia, nie powinien być wykluczony

z postępowania, co wynika z art. 110 ust. 2 ustawy Pzp. Sam fakt zaskarżenia wyroku KIO,

w których stwierdzono, że przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp zostały spełnione, nie legitymuje wykonawcy do wstrzymania się z procedurą mającą na celu samooczyszczenie.

Trafnie zamawiający wskazuje, że stosownie do przepisu art. 111 pkt 6 ustawy Pzp wykluczenie wykonawcy

następuje, w przypadku, o którym mowa w art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, na okres roku od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia. Przepis ten należy odczytywać zgodnie z jego literalnym brzmieniem, a to jednoznacznie prowadzi

do wniosku, że początkiem biegu okresu wykluczenia jest moment zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia, nie zaś moment formalnego wykluczenia wykonawcy

z innego postępowania, czy tym bardziej moment uprawomocnienia się orzeczenia zapadłego w związku z tym wykluczeniem. Przepis ten, w odróżnieniu na przykład od treści przepisu art. 111 pkt 1 czy pkt 2 ustawy Pzp, nie odwołuje się do dnia uprawomocnienia się wyroku potwierdzającego zaistnienie podstawy wykluczenia, ale do zaistnienia zdarzenia. Ustawodawca zatem wyraźnie, w odniesieniu do tej przesłanki wykluczenia, zdecydował się na przyjęcie rozwiązania, w którym to zdarzenie będące podstawą wykluczenia, a nie uprawomocnienie się wyroku, decyduje o tym, że rozpoczął się bieg okresu wykluczenia.

Tym samym zarówno składane w toku postępowania przez wykonawcę Impel wyjaśnienia, jak też wywody odwołującego na rozprawie dotyczące tego, że okres wykluczenia nie rozpoczął swojego biegu, w konsekwencji, że wdrożenie procedury „samooczyszczenia” na obecnym etapie byłoby przedwczesne, nie znajdują potwierdzenia w treści przepisu.

To bowiem nie prawomocne orzeczenie, ale chwila zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia odwołującego z postępowania, decyduje o tym, że bieg tego terminu się rozpoczął.

Trafnie też zamawiający zidentyfikował, że w realiach art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp zdarzeniem takim jest przedstawienie przez Impel, wskutek lekkomyślności lub niedbalstwa, informacji wprowadzających w błąd, które mogły mieć istotny wpływ na decyzje zamawiającego.

Izba podziela również wnioski zawarte w cytowanych przez zamawiającego w piśmie z 20 lutego 2026 r., jak też w odpowiedzi na odwołanie, orzeczeniach Krajowej Izby Odwoławczej, w których zaprezentowano podobne stanowisko w zakresie, w jakim zamawiający wskazywał, że przepis art. 111 pkt 6 Pzp nie przewiduje, aby bieg okresu wykluczenia był uzależniony od prawomocności orzeczenia wydanego w sprawie dotyczącej zdarzenia stanowiącego podstawę wykluczenia. Przesłanki wykluczenia muszą być interpretowane ściśle, gdyż są one związane ze stosowaniem najdotkliwszej dla wykonawcy sankcji w postaci wyeliminowania go z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Niedopuszczalne jest zatem dokonywanie jakichkolwiek interpretacji czy też, jak zdaje się oczekiwać odwołujący, uzupełnianie treści normy prawnej w drodze wykładni. Nawet gdyby uznać, że przepis ten w praktyce powoduje wiele problemów dla wykonawcy, który nie zgadzając się czy to z decyzją zamawiającego, czy też wyrokiem Izby, dochodzi swoich praw przed sądem, to nie sposób w świetle brzmienia przepisu uznać inaczej niż, że to konkretne zachowanie wykonawcy, w przypadku wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, decyduje o tym, że okres wykluczenia zaczyna swój bieg.

Gdyby przychylić się do argumentacji odwołującego w zakresie, w jakim twierdzi, że termin „zdarzenie” powinno być interpretowane zależnie od okoliczności i tym zdarzeniem, od którego zaczyna swój bieg roczny termin będzie, w zależności od okoliczności albo przedstawienie informacji, orzeczenie Izby, czy też wyrok sądu rozpoznającego skargę,

to interpretacja taka mogłaby być wykorzystywana przez wykonawców w celu poprawienia swojej sytuacji w danym postępowaniu. O ile bowiem nawet termin ten zacząłby w końcu biec, w odniesieniu do danego podmiotu, który powołuje się czy to na trwające postępowanie odwoławcze, czy też postępowanie sądowe, które mogą toczyć się wiele miesięcy, to w danym postępowaniu wykonawca taki nie podlegałby wykluczeniu i nie byłby zobligowany

do przeprowadzenia procedury selfcleaningu, a w konsekwencji jego oferta zostałaby oceniona jako najkorzystniejsza. Należy w tym kontekście zadać retoryczne pytanie,

co zrobiłby w takiej sytuacji zamawiający, jeśli wcześniej umowa z takim wykonawcą zostałaby zawarta a następnie Sąd Okręgowy w wyroku potwierdziłby zaistnienie podstaw wykluczenia. Jak pokazuje przypadek wykonawcy Impel także w tym postępowaniu mogłoby do takiej sytuacji dojść, bowiem z informacji posiadanych przez Izbę wynika, że Sąd Okręgowy

w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy i Zamówień Publicznych wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2026 r. (sprawa o sygn. akt XXIII Zs 9/26) oddalił skargę od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie z dnia 25 listopada 2025 r., sygn. akt KIO 4375/25. Wyrok ten stanowi potwierdzenie zasadności wykluczenia odwołującego z postępowania prowadzonego przez ZTM, a więc stwierdza, że mamy do czynienia z wykonawcą nierzetelnym, który powinien zostać wykluczony lub też skorzystać z procedury samooczyszczenia, z czego Impel nie zdecydował się skorzystać pomimo, że zamawiający mu to umożliwił.

Odnosząc się z kolei do dowodów przedłożonych przez odwołującego na rozprawie w postaci „Zawiadomień o wyborze najkorzystniejszej oferty” przekazywanych w postępowaniach prowadzonych przez inne oddziały zamawiającego, tj. Generalną Dyrekcję Dróg Krajowych i

Autostrad Odział w Warszawie oraz Oddział w Łodzi, z których to wynika, że firma Budimex, która została wcześniej wykluczona z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp w innym postępowaniu, nie skorzystała z procedury selfcliningu, tym niemniej oferta tego wykonawcy nie została odrzucona - Izba podkreśla, że dokonuje oceny czynności zamawiającego w danym postępowaniu, biorąc pod uwagę okoliczności danej sprawy. Tym samym czynności podejmowane, czy też ewentualne zaniechania tych czynności, nie są przedmiotem badania przez dany skład orzekający, który wydaje wyrok w określonej sprawie.

Tym samym Izba uznała, że zamawiający prawidłowo ustalił, że wobec odwołującego ziściła się przesłanka wykluczenia wynikająca z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp w związku z art. 111 pkt 6 ustawy Pzp, z kolei roczny okres wykluczenia liczony jest od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia, a nie od prawomocności wyroku, który zapadł już w tej sprawie. Jednocześnie odwołujący nie skorzystał z możliwości, którą dał mu zamawiający, wzywając go do złożenia samooczyszczenia w rozumieniu art. 110 ust. 2 ustawy Pzp, ani też z możliwości zaskarżenia tej czynności, w konsekwencji zamawiający trafnie uznał, że jego oferta podlega odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy Pzp.

Konsekwencją powyższego było też unieważnienie postępowania w częściach 2 i 4 - na podstawie art. 255 pkt 2 ustawy Pzp, gdyż skoro jedyną ofertę w tych częściach złożył wykonawca Impel, to zasadne było twierdzenie, że wszystkie oferty złożone w tych częściach podlegały odrzuceniu.

Za niezasadny należało także uznać zarzut, sformułowany jako ewentualny, polegający na naruszeniu przez zamawiającego przepisów art. 128 ust. 4 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i pkt 3 ustawy Pzp poprzez zaniechanie wystosowania do odwołującego wezwania

do wyjaśnień dotyczących przedłożonego wraz z JEDZ, składanym wraz z ofertą z dnia 19 grudnia 2025 r. (data na podpisie elektronicznym) wyjaśnieniem do JEDZ w zakresie podstaw wykluczenia z postępowania, wskazanych przez zamawiającego i co najmniej przedwczesne podjęcie decyzji o wezwaniu odwołującego do czynności, o których mowa

w art. 110 ust. 2 ustawy Pzp oraz następnie o wykluczeniu odwołującego z postępowania,

w sytuacji, w której zamawiający miał wątpliwości, co do okoliczności związanych

z wykluczeniem Impel w postępowaniu ZTM, a także co do postępowania odwoławczego

i skargowego, zainicjowanych w związku z czynnościami podjętymi w postępowaniu ZTM

i zamiast podjąć próbę ich wyjaśnienia, zdecydował się na zastosowanie dalej idącego środka, jakim jest wezwanie do przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 110 ust. 2 ustawy Pzp oraz w dalszej kolejności (po nieprzeprowadzeniu przez Impel „samooczyszczenia”) wykluczeniu odwołującego z postępowania i odrzuceniu jego oferty, co stanowi działanie nieproporcjonalne oraz naruszające zasadę uczciwej konkurencji.

Jak wyjaśniał zamawiający nie miał on żadnych wątpliwości co do stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Odwołujący bowiem ujawnił w dokumencie JEDZ, że zaistniała wobec niego podstawa wykluczenia z postępowania, jednocześnie w załączonych do JEDZ wyjaśnieniach opisał postępowanie prowadzone przez ZTM, wskazał podstawy wcześniejszego wykluczenia oraz przyznał, że Izba wyrokiem z dnia 25 listopada 2025 r. (sygn. akt KIO 4375/25) oddaliła jego odwołanie w tamtej sprawie. Tym samym

za wystarczający należało uznać materiał, który zamawiający zgromadził, a który to pozwolił mu na pełną ocenę sytuacji.

Spór, który toczy się między stronami, a którego konsekwencją jest wniesienie odwołania przez Impel, nie dotyczy ustalonego w sprawie stanu faktycznego, ale sprowadza się do oceny prawnej, w szczególności w zakresie interpretacji treści przepisu art. 111 pkt 6 ustawy Pzp.

Z kolei przepis art. 128 ust. 4 ustawy Pzp pozwala na żądanie od wykonawców wyjaśnień dotyczących treści oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1, lub złożonych podmiotowych środków dowodowych lub innych dokumentów lub oświadczeń składanych

w postępowaniu, tym niemniej przepis ten powinien być rozpatrywany jedynie w kategoriach uprawnień zamawiającego, a więc prawa zamawiającego do żądania wyjaśnień w sytuacji, gdy nie jest możliwe dokonanie przez niego, na podstawie posiadanych dokumentów, ich badania w sposób staranny i należyty.

Tym samym, jeśli odwołujący już wraz z JEDZ, a później odpowiadając na wezwanie zamawiającego do przeprowadzenia samooczyszczenia, w sposób jednoznaczny przedstawił swoje stanowisko oświadczając przy tym, że nie przedłoży środków z art. 110 ust. 2 ustawy Pzp, to zamawiający nie miał obowiązku podejmowania żadnych dalszych czynności wyjaśniających. Nie budzi przy tym wątpliwości, bowiem Impel konsekwentnie prezentuje swój pogląd także na rozprawie, że zamawiający ponownie uzyskałby to samo stanowisko, które było prezentowane przez Impel wcześniej.

W konsekwencji i ten zarzut, w ocenie Izby, okazał się niezasadny a odwołanie podlegało oddaleniu w całości.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku

na podstawie art. 557 i 575 ustawy Pzp oraz § 8 ust. 2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

Zgodnie z art. 557 ustawy Pzp w wyroku oraz w postanowieniu kończącym postępowanie odwoławcze Izba rozstrzyga o kosztach postępowania odwoławczego. Art. 575 ustawy Pzp stanowi, że strony oraz uczestnik postępowania odwoławczego wnoszący sprzeciw ponoszą koszty postępowania odwoławczego stosownie do jego wyniku. § 8 ust. 2 pkt 1 ww. Rozporządzenia stanowi, że w przypadku oddalenia odwołania przez Izbę w całości, koszty ponosi odwołujący. Izba zasądza koszty, o których mowa w § 5 pkt 2, od odwołującego na rzecz zamawiającego. Kosztami, o którym mowa w § 5 pkt 2, są uzasadnione koszty stron postępowania odwoławczego, w wysokości określonej na podstawie rachunków lub spisu kosztów, złożonych do akt sprawy obejmujące: a) koszty związane z dojazdem na wyznaczone posiedzenie lub rozprawę, b) wynagrodzenie i wydatki jednego pełnomocnika, jednak nieprzekraczające łącznie kwoty 3600 złotych, c) wynagrodzenie biegłych oraz zwrot poniesionych przez nich wydatków, jeżeli dowód z opinii biegłego został dopuszczony przez Izbę na wniosek strony lub uczestnika postępowania odwoławczego, d) inne uzasadnione wydatki, w tym koszty przeprowadzenia innych dowodów w postępowaniu odwoławczym niż dowód z opinii biegłego, dopuszczonych przez Izbę na wniosek strony lub uczestnika postępowania odwoławczego. Do kosztów postępowania odwoławczego zgodnie z § 5 ust. 1 ww. Rozporządzenia zalicza się także wpis od odwołania.

Wobec oddalenia odwołania Izba kosztami postępowania obciążyła odwołującego, zaliczając do kosztów uiszczony przez niego wpis od odwołania i zasądzając, na rzecz zamawiającego kwotę 3 600 zł. poniesioną tytułem wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego.

Przewodnicząca:.....